

Tryk paa den fremtidige Regjering og de fremtidige Rigsdage, at de maae vedtage de Love, som ere nødvendige Led for at gennemføre Nævningeinstitutionen. Det er ikke noget uberegtiget Tryk; thi idet vi handle i Grundlovens Åand og gennemføre dens Bestemmelser og lade Spørgsmaalet om Gjennemførelsen af disse enkelte Love i Principet afgjøres uden nu at blande os i Enkeltheberne, saa have vi taget en Beslutning, som er fuldkommen i Samklang med Grundloven, historisk begrundet og i hele Samfundets Interesse.

Jeg maa imidlertid indrømme, at der i selve Loven — hvilket er forskjelligt fra det, jeg har omtalt — er fremtraadt enkelte Ulemper, som ere uovervindelige, og det er navnlig Tilfældet med Bestemmelserne om, hvilke Sager, der skulle henlægges under Nævningerne. Jeg vil ikke omtale Bestemmelserne i de første Paragrapher, hvori jeg er entig, ligesom Folkethingsudvalgt ifjor ogsaa var enig deri, nemlig at vi faae større Retskredsse og at Kjøbenhavn inddeles i 6 Retskredsse. Jeg kunde mulig have ønsket, at der blev 6 Retskredsmere, fordeelte omkring i Kjøbenhavn, og ikke 3 i Forstæderne og 3 samlede paa eet Sted; men det er imidlertid et underordnet Punkt. Derimod er det Bestemmelserne i § 5, jeg sigter til; her har man nemlig taget den Bestemmelse, at Sager, som vedrøre Forbrydelser, hvis Straf ikke kan overstige to Mars offentligt Arbeide, behandles af Herreds- og Byretterne; endvidere bestemmes i § 6, at i alle Sager, hvor en Forbrydelse belægges for første Gang med denne Straf, der skulle ogsaa i Gjentagelsestilfælde Underretterne dømmes. Her ere vi aldeles i det Usikre. Hvad bestemme Kriminallovene, og hvad vil den fremtidige Kriminallov bestemme med Hensyn til de forskjellige Forbrydelser? Vil den formilde Straffene eller bevare de nuværende, omtrent som de ere? Hvilke Principer vil man overhovedet lægge til Grund ved Forholdet mellem Vand- og Brøds- og Forbedringshuusstraf? Det staaer aldeles i det Usikre; efter de nuværende Forhold vil to Mars offentligt Arbeide ikke kunne være en Grændse, der paa nogen Maade kan fastholdes. Jeg tænker mig, at to Mars Grændsen, om hvilken vi nu ikke vide, hvad Betydning den

vil faae i Fremtiden, f. Ex. kunde omfatte første Gang begaaet simpelt Tyveri og altsaa ogsaa Bedrageri, Hæleri, svigagtig Omgang med Gittogods osv., af hvilke flere maastee vilde medføre en mindre Straf. Hvis dette blev slaaet fast i den nye Kriminallov, saa kan jeg ikke nægte, at man efter den foreliggende Lov vilde undtage et altfor stort Antal Sager fra Behandling af Nævningerne. Der er en naturlig Adskillelse, som allerede er givet i vor nuværende Tyvslovgivning, nemlig, at man sonderer første Gang begaaet Tyveri i to Klasser; de mindre, som Englænderne kalde Smaattyverier, og de større Tyverier, som dog ere simple, ikke kvalificerede Tyverier, og lader de første behandle af Underretterne, de andre derimod af Nævningeretterne, hvilket Princip da ogsaa vilde gennemføres med Hensyn til Bedragerier. Selv om man i Gjentagelsestilfælde ikke vilde anvende Nævninger med Hensyn til det første Slags Tyverier, saa maatte man naturligviis anvende dem med Hensyn til den anden Klasse, naar man anvender dem ved første Gang begaaet større Tyveri. Naar man vil tage Kriminaltabelleterne, f. Ex. for 1855, for sig, saa vil man see, at det vil blive et overordentlig begrændset Antal Sager, der vil blive behandlet af Nævninger, dersom den Tanke, som jeg troer maa være den fremherskende i Loven, gaaer igjennem. Jeg kan ifølge Forholdets Natur ikke nøiagtig opgive Antallet af de Tilstalte i 1855, der vilde efter Udkastet behandles af Nævninger; jeg finder mig her bestandig i det Usikre, men tilnærmelsesviis kan det lade sig gjøre. Der var ialt 1860 Tilstalte. Dersom vi nu vilde undtage de forskjellige, første Gang begaaede Forbrydelser, som jeg har nævnt, saa vilde man i det Høieste faae et Antal af 300 Tilstalte, der skulde stilles for Nævningeretten. Af dette Antal vilde igjen over $\frac{1}{4}$ falde paa Kjøbenhavn, navnlig naar de Retskredsse, som i Loven ere paa-tænkte, indbrages under Kjøbenhavn, og der vilde saa vel blive tilbage mellem 200 og 225 Sager, som skulde behandles omkring i Landet af Nævninger. Der vilde blive holdt Ret mindst eet Sted i hvert Amt i Landet; lad os sige: Der vilde blive holdt Ret i 30 Retskredsse; mindre troer jeg ikke der kunde være, og der vilde blive